

[Ministeren for handel, industri og søfart.] kan løse hele det foreliggende problem meget enkelt derved, at man forøger bilimporten. Det ærede medlem hr. Tholstrup var også inde på, om ikke de økonomiske love, der fornylig blev gennemført, skulle have sådanne virkninger, at man nu kunne åbne for bilimporten. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede medlem hr. Tholstrup alligevel endte med at kunne se, at der måtte være betænkeligheder i så henseende. Jeg skal for mit vedkommende blot henviser til de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets fremsættelse, men er naturligvis enig i, at der i spørgsmålet om bilimporten ligger et meget stort problem, et problem, som det vil koste mange penge, megen valuta at løse.

At man ikke løser fordelingsproblemet ved den foreslåede ordning, er klart, og det har jeg heller ikke villet påstå. Men når man, som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, endvidere siger, at det er en dårlig fordelingsordning, vi har i dag, så vil jeg hævde, at det formentlig vil være en umulig opgave at søge at løse dette problem. Når man har 37 000 eller 31 000 ansøgninger, men kun 3 000—4 000 biler til rådighed, er det praktisk talt umuligt at løse opgaven. Det fordelingsnævn, der har arbejdet med disse ting, har efter min opfattelse løst sin opgave så godt, som det efter forholdene har været muligt. Som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) nævnte, har man også i vareforsyningsudvalget flere gange drøftet spørgsmålet, men man har ikke kunnet løse fordelingsproblemet bedre end hidtil.

Det ærede medlem hr. From mente, at hvis man lempede importen, skulle man indføre billigere vogne. Der er jo en grænse for værdien af de vogne, der må indføres, og såvidt jeg ved, ligger denne grænse i øjeblikket på 400 pund sterling. Jeg tror, at det, der stikker i øjnene, som det også er blevet sagt, er dollargrinene og gavebilerne, og forsåvidt angår gavebilerne, er det rigtigt, at der er kommet adskillige ind her i landet. I månederne fra januar til september er der af egentlige gavebiler kommet 672, og så kommer dertil lånebiler, eksportbiler og flyttegodsbiler, således at vi, hvis vi tager diplomatbilerne med, kommer op på et tal af ca. 1 400. Jeg tror nok, at det navnlig er disse biler, der stikker i øjnene. Men samtidig ønsker man fra bilimportørernes side grænsen forhøjet under henvisning til, at det kan være hensigtsmæssigt at have vogne til salg, som kan holde noget længere end

de billigste. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det, jeg har blot villet give disse enkelte oplysninger om problemet. Jeg kan måske med det samme sige om gavebilerne — det ærede medlem hr. Lars P. Jensen nævnte vist 2 000, men nu har jeg nogenlunde redegjort for, hvor mange det drejer sig om —, at vi naturligvis i ministeriet i høj grad har opmærksomheden henvendt på, om det virkelig er gaver, der er tale om, og det er rigtigt, at der i øjeblikket finder en politiundersøgelse sted. Så snart man har lidt mere klarhed over resultatet af denne politiundersøgelse, vil jeg tage spørgsmålet op i ministeriet.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var inde på et andet detailspørgsmål. Nu da dette lovforslag er fremsat, kunne der måske være nogle, der gik hen og solgte deres gamle vogn og derefter sendte ansøgning ind om at få en ny, og det ærede medlem hr. Lars P. Jensen mente, at de burde komme nederst i rækken. Jeg kan bekræfte, at de vil komme nederst i rækken, hvis de i det hele taget bliver i stand til at få en indkøbstilladelse. Det ville jo være helt urimeligt, om nogen fik fordel af at foretage en sådan handling.

Det ærede medlem hr. From var ligesom det ærede medlem hr. Lars P. Jensen inde på spørgsmålet om vurderingerne — jeg tror oven i købet, det ærede medlem hr. From sagde noget om, at det, der her var foreslået, var kineseri. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen mente også, at man lagde et for stort ansvar på de sagkyndige, der skulle foretage vurderingen. Nu er det klart — det tror jeg at alle må være enige om —, at vurderinger må man have, og spørgsmålet er snarere, om man skal have en eller to vurderinger. Når der skal søges om en indkøbstilladelse, må der finde en vurdering sted som grundlag for, om den pågældende skal have indkøbstilladelse eller ej. Hvis der derefter hengår måske et halvt års tid eller mere, må der efter min opfattelse foretages en ny vurdering, for at man kan se, i hvilken grad vognen eventuelt er forringet. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er så vanskeligt, eller at man giver vurderingsmændene for stor en magt, for den bilejer, der skal have en ny vogn, må jo vide, at forudsætningen for, at han kan få en indkøbstilladelse, er, at den bil, han har, faktisk er kassabel. Derfor kan man vel være temmelig sikker på, at den første vurdering af vognen i enhver henseende må være rimelig, således at der er et forudgående grundlag for den næste vurdering. Iøvrigt fastsættes der netop i